

IN DIOEC. HISPALENSI XVII. EXTRA XIX. JULII.

IN FESTO

SS. JUSTÆ,
ET

RUFFINÆ,

SORORUM VIRGINUM, ET MARTYRUM
HISPALENSIVM.

DUP. SECUNDÆ CLASSIS. EXTRA DIOEC.

Hisp. Duplex.

*Omnia ut in Comuni
Virginum, his exceptis, qua
hic assignantur.*

AD VESPERAS.

Antiphona. Hæc est vir-
go sapiens, cum reliquis
de Laudibus, Psalmi de
sui. Virginum.

Capitulum.

FRatres, qui gloriâ-
tur, in Domino glo-
rietur, Non enim qui
se ipsum commendat,
ille probatus est; sed
quem Deus commen-
dat.

Hymnus.

Salvete, claræ virgi-
nes,
Tutelâ præsens pâ-
triæ,
Virtutis, & cōstantiæ
Exemplar admirabile,
Non vos chalybs rigent
tibus
Dum necit artus ang-
nulis,
Nec laminis candent
tibus
Carasta terret ignea.
Nec confragôla rupium
Calcata nudis plantu-
lis
Fregere vos dispedia,
* Sed

Sed hinc fides fit
acrior.

Deinde victo sæculo,
Cæli subistis ætria,
Ruffina fuso sanguine,

Et Justa digna nomine.

Rosiq; purpurantibus
Confessione inelycæ
Intexuistis candida
Integritatis lilia.

Ergo triumphi nobilis
Sactis revinctæ laureis,

Palmas refertis duplices,

Agnum sequentes
prævium.

Te, Dux, corona Marti-
tyrum

Cum Patre, Christe,
& Spiritu

In Trinitate simplici
Æterna laudent sæcula.
Amen.

✠. Adducuntur Regi vir-
gines post eam. R. Proxi-
mæ ejus afferuntur
tibi.

*Ad Magnificat in utrisque
Vesperis Antiphona.*

Prudentes virgines, ap-
tate vestras lampades:
ecce sponsus venit, exite
obviam ei.

ORATIO.

DEus, qui virtutem
tuam in vasis fi-
atilibus (etiam fragilis
sexus) recõdens, lan-
ctis virginibus, & mar-
tyribus tuis Justæ, &
Ruffinæ mirabilem fi-
dei constantiam tribui-
sti: da nobis eorum pa-
traciniis, in tui amore
perleverare, & ad cœ-
lestem coronam perve-
nire. Per Dominum.

*Deinde fit commem. de
Festo præcedenti. In Diocesi
Hispalensi de Triumpho S.
Cruis.*

Antiphona. O-Cru-
x benedieta, quæ sola fui-
sti digna portare Regem
cœlorum, & Dominum.
✠. Adoramus te Christe,
& benedicimus tibi. R.
Quia per Crucem tuam
redemisti mundum.

ORATIO.

DEus, qui per Cru-
cem tuam populo
in te credenti trium-
phum contra inimicos
concedere voluisti, quæ-
sumus, ut tua pietate,
adorantibus Crucem,
victoriam temper tri-
buas.

26
buas, & hōnōrem. Qui
vivis, & regnas cum
Deo Patre.

AD MATUTINUM.

Invitas. Regem virgi-
num Dōminus. * Ve-
nite adorēmus. *Psal.* Ve-
nitē.

Hymnus.

Quid sēve tortor
ūngulis,
Jadexque fractis, vir-
ginum

Palquam virilis in-
dolis

Mirāris indolētiā?
Virtūis hoc altissimæ,
Agnosce munus, per-
fide,

Firmissimam constā-
tiam

Qui debili dat sēxui.
Satire in aūs fūtiles,
Mercēque eārum tē-
stas,

Sed non potēstis con-
ditis

In his faces extingue-
re.

Quas ardor almi lumi-
nis

Accendit, & dulcissi-
mas

Sponsus cadentes ex-
cipit

Christus brāvium
martyrum.

Et nunc precantur se-
dula

Progente Patrem, &
Filium,

Et Spiritum Parāclis-
tum,

Qui regnat omne in
sæculum. Amen.

IN I. NOCTURNO:

*Lectioes de virgini-
bus præceptum. ut in
Communi.*

IN II. NOCTURNO.

*Ex S. Isidoro, & Breviariis
Hispania.*

Lectio iv.

Justa & Ruffina so-
rōres, Hispalētes
virgines castissimæ, fa-
cultatibus pāuperes, sed
virtutibus locuplētēs,
cūm Diocletianus in
Christiānos sēviret, fi-
siliam mercimōnio te-
se aiebant, & tenuitate
egēnos sustentābant.
Religiō ē itaque, & in
magna concōrdia do-
mus

mūs suā cūram gerētes, vitam inculpatam transigēbant. Accidit autem statūto quōdam die Hispali Adōnia celebrari. In quo festo muliēculā quādam cum sōlicitis ejulatibus, & clamōribus Salam-bōne simulacrū (sic Vēnerem Syri vocant) in pompa circumferēbant, & ab omnibus pāsīm in ejus dæmonis cultum aliquid erogāri efflagitabant. Quæ cūm ōbiter à sanctis sorōribus stipem postulārent, nec quicquam extorquērent, una ex eis quæ idōlum bajulābant, omnes fictiliū merces indignabūndā confrēgit. Sed sanctæ virgines non frivolæ rei detrimento commōtæ, sed religiōnis zelo succēnsæ, nefārium simulacrū à se dejecērunt, quod terræ illisum, & comminūtum, fictile etiam se probavit.

✠. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam; * Et dedū-

et te mirabiliter dextera tua. ✠. Spēcie tua, & pulchritūdine tua intende, prosperē procede, & regna. Et deducet.

Lesio vi.

RE autem ad Diogenianum, Provinciæ Præsidentem, delata, quasi impietatis reas capi, & ad se adduci jubet. Quæ cum coram eo consistenter, de religiōne interrogatæ, se Christi famulas, & pro ejus nomine mori paratas esse, intrepidè responderunt. Admōventur ergo varia, & horribilia cruciatus instrumenta; ac virgines hilares, & Christum inspicentes, equuleo suspensæ ferreis ungulis exarantur. Sed cūm in fidei confessiōne constantes, fessis etiam torcoribus persisterent, in carcerem tradi, & inde aliquot post dies extrahi jubentur: ut se longo itinere in loca ad montes Marianos siya (quæ sibi

sibi juris dicendi causa eundem .erat) sequerentur; existimans ejus itineris difficultate, eorum constantiam vinci posse. Sed Divina virtute imbecilli sexui vires suggerente, rupium, & montium prærupta, & aspera nudis pedibus magna animorum alacritate: superarunt, & incolumi fide Hispalim redierunt: ubi cum sævisissimus iterum cruciatibus eorum fides frustra tentata est. Quorum immanitate, & diuturno carceris situ, & fame, Justa enecta, Deo spiritum reddens, adduplicem coronam evolavit.

✠. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

✠. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea

Leitio vi.

Ruffina verò ad alia certamina sanctissimæ sorori superstes, Præsidis jussu, in arenam producta (ut sanctus Ilidorus refert) ferocissimo leoni objecta est. Qui, quasi virtutem cælestem agnosceret, illasam eam, & intactam reliquit. Reducta ergo in carcerem, fractis a liqore cervicibus, gloriosum martyrium in vinculis consummavit. Cujus corpus a carnificibus in eandem arenam tractum combustum est. Ossa autem à Sabino Hispalensi Episcopo collecta, & in suburbano cæmeterio honorifice sepulta sunt cum sororis Justæ corpore, quod è profundo puteo, in quem jussu Diogeniani præcipitatum fuerat, idem sanctus Episcopus extraxit.

✠. Afferentur Regi virgines post eam, proxima

ximæ ejus. * Afferen-
tur tibi in læticia, &
exultatōne.

*. Specie tua, & pul-
chritudine tua intēde,
prosperè procēde, &
regna. Afferentur. Glō-
ria Patri. Aff-rēntur.

IN III. NOCTURN.

Homilia in Evangelium.

Simile erit regnum cæ-
lōrum decem virgini-
bus.

AD LAUDES.

per Horas. Añna.

HÆc est virgo sã-
piens, & una de
numero prudentum. *Pf.*

Dōminus regnavit *cum*
reliquis de Laud. Añna.

Hæc est virgo sapiens,
quam Dōminus vigi-
lantem invenit. *Añna.*

Hæc est quæ nescivit
totum in delicto: ha-
bebit fructum in respē-
ctōne animarum san-
ctarum. *Añna. Veni*
electa mea, & ponam in
te thronum meum, alle-
lūja.

Añna. Ita est speciosã
inter filias Jerusalemi.

Capitulum 2. Cor. 10. d.

FRatres, qui gloriã-
tur, in Domino
gloriētur. Non enim
qui se ipsum commēn-
dat, ille probatus est;
sed quem Deus com-
mendat.

Hymnus.

ADeste, sacræ virgi-
nes,

Quas cura fecit pervi-
gil,

Sponsō vocante ad
nūptias,

Claras referre lampā-
des.

Jam nigrã noctis orbita
Ad manẽ clarum vēr-
titur,

Vincant timōres tūr-
bidos

Æterna lucis gaudia.

Aperta vobis janua;

Sponsū vocat, succē-
dite;

Sparsãque nostris
fletibus

Offerte pãlmas nobi-
les.

Offerte fufum sanguinẽ
Christo immolate
victimæ,

Quo martyres sanctif-
simæ

Ve-

Vestram beatis His-

palim.

Ut ipse nostrae Ecclesiae

Preces benignus au-

diar,

Et dones indulgen-

tiam

Vestris rogatus civi-

bus.

Virtus, honor, laus, gló-

ria

Deo Patri cum Filio,

Et Spiritu Paraclito.

In saeculorum saecula.

Amen.

¶ Adducuntur Regi

virgines post eam. R.

Proximae ejus afferen-

tur tibi.

Ad Benedictus. Ant.

Prudentes virgines, ap-

erte vestras lampades:

ecce sponsus venit, exita
obviam ei.

ORATIO.

DEus, qui virtutem
tuam in vasis ficti-
libus (etiam fragilis sex-
us) recedens, sanctis
virginibus, & martyri-
bus tuis Justae, & Rufi-
nae mirabilem fidei
constantiam tribuisti:
da nobis earum patro-
ciniis, in tui amore per-
severare, & ad caelestem
coronam pervenire. Per
Domihum.

Miss. Loquebar, Epist.

De virginib. orat. 1. prop.

Secres. & post Commun. pro

pluribi Vng. & Mart. Ext.

Diac. sine Credo.

HIS

HISPANIARUM.

A Denixas, piasque preces per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Portocarrero nomine Catholicæ Majestatis Hispaniarum Regis SS. Domino nostro Benedicto Papæ XIV. porrectas pro extensione Officii proprii cum Missa in memoriam SS. JUSTÆ, & RUFFINÆ VV. & MM. jam pro Diœcesi Hispalensi approbatorum, ad Clerum Seculare, & Regularem universæ Ditionis præfatæ Majestatis Catholicæ die decima nona Julii celebrandi, Sanctitas suo extensionem Officii prædicti sub Ritu duplicis minoris, servatis tamen Missalis, & Breviarii Romani Rubricis, benignè concessit. Die 15. Aprilis 1752.

D. F. Cardinalis Tamburinus,
Præfectus.

Loco ✕ Sigilli.

M. Marefuscus S. Rit. Congregationis,
Secretarius.